

Ed.

218. Lög

um meðferð skóga og kjarra og friðun á lyngi o. fl.

(Afgreidd frá Ed. 16. febr.).

1. gr.

Í skógum og kjarri má ekki höggva trje nje hrís öðruvisi en svo, að höggið sje innan úr, eða skógurinn eða kjarrið aðeins grisjað. Ekkert

svæði má berhöggva, nema landið sje tekið til ræktunar. Birkirunnum og birkirótum í skógum og kjarri má ekki kippa upp. Ekki má rífa lyng, fjalldrapa, víði nje mel, heldur klippa það eða skera. Skógræktarstjóra og skógarvörðum er heimilt að banna að taka upp slíkan gróður á þeim svæðum, er ætla má að slíkt geti valdið uppblæstri landsins eða verulegum skemdum. Þeim er og heimilt að banna að taka mosa í gróðurlitlum hraunum.

2. gr.

Í skógum þeim, er í afrjettum liggja eða tjarri búfjárhögum, er öll vetrarþeitt bönnuð á tímabilinu frá 1. nóvember til 1. júní. Ákveður atvinnu-
málaráðherra, í samráði við skógræktarstjóra, hverjir skógar falli undir ákvæði þetta.

Að öðru leyti setur atvinnu-
málaráðherra nánari reglur um notkun og meðferð á skógum og kjarri, eftir tillögum skógræktarstjóra, og skal reglum þessum útbýtt meðal almennings í þeim sveitum, þar sem skógar eru eða kjarr.

3. gr.

Skógræktarstjórinn eða skógarverðirnir eftir fyrirlagi hans skulu ár hvert fara um þær sveitir, þar sem er skógur eða kjarr að nokkrum mun, og skulu þeir, samkvæmt reglum þeim, er getur um í 2. gr., skipa fyrir um, hvernig skógur eða kjarr skuli höggið. Þeir skulu og leiðbeina nothafa-skógar eða kjarrs um alla framkvæmd á fyrirmælum sínum, enda getur nothafi eigi skorast undan að fylgja þeim út í skóginn eða kjarrið. Eigandi eða nothafi skal skyldur að leggja fram endurgjaldslost vinnu til þess að höggva á allt að 400 fermetra svæði í skóginum eða kjarrinu, til þess að kynnast hvernig höggva skal.

4. gr.

Eigendur eða notendur skóga og kjarrs geta ekki bannað skógræktarstjóra eða skógarvörðum, nje heldur hreppstjórum eða öðrum þeim, sem eftirlit kynni að vera falið, umferð um land sitt, hvort sem er girt eða ógirt.

5. gr.

Ef skógræktarstjóri eða skógarverðir krefjast þess, eru hreppstjórar skyldir að fylgjast með þeim á eftirlitsferðum þeirra um hreppinn, til þess að kynna sjer fyrirskipanir þeirra að því er meðferð skóga og kjarrs snertir, er þeim ber að hafa eftirlit með. Á ferðum þessum fá hreppstjórar 8 kr. um daginn, er greiðast úr ríkissjóði af skógræktarfje.

6. gr.

Atvinnu-
málaráðherra er heimilt, að fengnum tillögum skógræktarstjóra, að veita eigendum og notendum jarða eða jarðarskíka tillag úr ríkissjóði af skógræktarfje til að girða bæði skóglendi og skóglaut land, til þess að koma þar upp skógargróðri, með þeim skilyrðum, er hjer segir:

Ríkissjóður leggur til girðingarefnið og kemur því á næstu höfn við það svæði, sem girða skal. Hann leggur einnig til verkstjóra við uppsetning

girðingarinnar, en eigandi eða nothafi flytur girðingarefnið frá höfninni að girðingarstaðnum á sinn kostnað og leggur til þann vinnukraft, sem þarf til uppsetningarinnar, annan en verkstjórnann. Gera skal samning milli rikissjóðs annarsveggar og eiganda eða nothafa hinsveggar um skógargirðingu, og skal hann þinglesinn í þeirri þinghá, þar sem skógarjörðin liggur, sem kvöð á jörðinni. Ríkissjóður greiðir annan helming, en eigandi eða nothafi hinn helming viðhaldskostnaðar á girðingunni.

7. gr.

Skógræktarstjóri ákveður í hvert skifti, að hve miklu leyti má hafa þau svæði, er getur um í 6. gr., fyrir beitiland. Heimilt er honum að leyfa að beita þar kúm, hrossum og sauðfje frá 20. júní til 1. október. Komi til greina að rækta nýjan skógargróður á einhverjum hluta hins girta svæðis, þá verður eigandi eða nothafi að setja upp um þann hluta nægilega trausta girðingu á sinn kostnað, ef hann vill halda beitinni áfram á öðrum hluta svæðisins. Sje hið girta svæði stórt og sjeu á því skóglaus mýrarsund, getur það komið til greina, að skógarvörður leyfi eiganda eða nothafa að hafa þar sauðfje sitt, frá því það er tekið af afrejtum og til 1. nóvember.

8. gr.

Ef eigendur eða notendur skógræktarsvæða þeirra, sem girt hafa verið að nokkru eða öllu leyti á kostnað rikissjóðs, rjúfa þann samning, sem gerður hefir verið um friðun landsins, þá er skógræktarstjóra heimilt, að fengnu samþykki atvinnumálaráðuneytisins, að taka burt girðinguna á kostnað eigenda eða notenda.

9. gr.

Hreppstjórar skulu í hreppum sínum og skógarverðir í umdæmum sínum hafa eftirlit með því, hvort farið er eftir ákvæðum og fyrirskipunum um meðferð skóga og kjarrs og hvort brotið sje gegn friðunarákvæðunum í 1., 2. og 7. gr. þessara laga. Skulu þeir jafnskjótt og þeir verða þess varir senda skýrslu um það til skógræktarstjóra, er síðan ber málið undir atvinnumálaráðuneytið, og ákveður það svo, hvað gera skuli frekar í málinu.

10. gr.

Brot á móti lögum þessum varða sektum, frá 50–500 kr., til rikissjóðs, og fer um mál út af þeim brotum sem almenn lögreglumál.

11. gr.

Lög nr. 51, 30. júlí 1909, um meðferð skóga og kjarrs og friðun á lyngi o. fl. eru úr gildi numin.